U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **O. I.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Slezská 874/36, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2015, čj. OAM-423/ZA-ZA02-K08-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2017, čj. 2 Az 51/2015-34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Dne 29. 4. 2015 žalobce, státní příslušník Ukrajiny, požádal v ČR o mezinárodní ochranu. V žádosti tvrdil, že do ČR přicestoval v březnu 2006, zde pobýval na pracovní vízum, které si úspěšně prodlužoval až do dubna 2013. Jeho další žádosti o vízum a trvalý pobyt pak byly zamítnuty. Žalobce pochází z Ivanofrankivské oblasti, tam pracoval jako pomocník na stavbě, zaměstnání však ztratil a novou práci nenašel. V ČR se dle něj dá normálně žít, nemusí se krást, není zde korupce. Výplata mu stačí na normální žití a nemusí se bát, že někdo je schopen kvůli 100 USD zabít. V ČR má ženu a dítě. S manželkou se seznámil na Ukrajině, ona za ním přijela do ČR a zde se jim v roce 2013 narodila dcera. Jeho manželka dostala povolení k trvalému pobytu, ale jeho žádost o trvalý pobyt byla zamítnuta. Kvůli potížím s doklady začaly v rodině zmatky, s manželkou se hádali a pak se rozešli. Žalobce ji však stále navštěvuje, manželce pomáhá nejen fyzicky, ale také materiálně. V ČR teď žije s jinou družkou. V ČR má všechno a na Ukrajině nic. Na Ukrajinu též nechce vycestovat, protože by tam musel válčit. Hrozila by mu smrt, nebo zmrzačení. V minulosti sloužil v armádě a teď nemá šanci se další službě vyhnout. Jeho matka mu telefonicky sdělila, že všichni mladí z vesnice utekli kvůli povinnosti nastoupit do armády. V ČR usiluje hlavně o legalizaci pobytu, ale stačilo by mu i pracovní vízum. Žalobce dále uvedl, že není a ani nikdy nebyl členem žádné politické strany a také, že jeho zdravotní stav je dobrý.

[2] Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobcem uplatněné skutečnosti nespadají pod zákonem vymezené důvody pro udělení mezinárodní ochrany.

Městský soud názoru žalovaného přisvědčil a výše specifikovaným rozsudkem žalobu zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu včas podanou kasační stížností. Namítá, že skutkové závěry napadeného rozsudku nemají oporu ve spisu a rozsudek je dle něj nepřezkoumatelný.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (blíže k tomu usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Stěžovatel v kasační stížnosti ani netvrdí, proč by měla být ve smyslu § 104a s. ř. s. přijatelná. V této věci přitom nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně.

[7] Ve vztahu k námitce nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu a nedostatečného dokazování, NSS odkazuje na konstantní praxi (viz rozsudek NSS ze dne 20. 11. 2003, čj. 2 Azs 27/2003-59, č. 181/2004 Sb. NSS nebo usnesení NSS ze dne 5. 1. 2017, čj. 10 Azs 222/2016-48). Tam uvedené právní závěry žalovaný respektoval, obstaral si o zemi původu stěžovatele dostatek aktuálních podkladů (§ 3 správního řádu). Nic přitom nenaznačuje, že by v Ivanofrankivské oblasti, odkud pochází stěžovatel, docházelo k pravidelným ozbrojeným střetům, či systematickým násilnostem. Stěžovatel sice ve správním řízení doplnil podklady o novinové články opisující průběh mobilizace a též článek o nočním ostřelování v Doněcké oblasti. Avšak tyto články ve spojení s ostatními podklady jen dále potvrzují, že spor mezi ukrajinskou vládou a separatisty neprobíhá na celém území Ukrajiny (viz též usnesení ze dne 9. 3. 2017, čj. 7 Azs 340/2016-28, bod 10, a tam cit. judikaturu). Žadatelé o mezinárodní ochranu musí prokázat dostatečnou míru *individualizace* dopadů ozbrojeného konfliktu, což stěžovatel neučinil.

[8] Rozhodnutí žalovaného a rozsudek krajského soudu nejsou ani nepřezkoumatelné. Na základě podkladů obsažených ve spisu totiž žalovaný pečlivě – v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu – vysvětlil, že i navzdory bojům ve východní části země zůstává bezpečnostní situace na západní Ukrajině nezměněná a stabilní, což městský soud následně potvrdil. Soud přitom nijak nezlehčoval stěžovatelem předložené důvody pro udělení mezinárodní ochrany a ani je neignoroval, jak se domnívá stěžovatel. Na jeho závěrech nic nemohla změnit ani stěžovatelova žalobní tvrzení o zcela výjimečných ozbrojených střetech v Mukačevu, či výbuchu dvou náloží ve Lvově, neboť obě tato města se navíc nacházejí mimo Ivanofrankivskou oblast.

[9] Ani stěžovatelova obava z povolání do vojenské služby sama o sobě není důvodem k udělení mezinárodní ochrany (viz rozsudky NSS ze dne 29. 3. 2004, čj. 5 Azs 4/2004-49; či ze dne 7. 8. 2012, čj. 2 Azs 17/2012-44, resp. cit. usnesení čj. 10 Azs 2/2016-33, bod 9).

pokračování

Stěžovatel sice naznačil, že služba v armádě by byla mj. v rozporu s jeho vyznáním; tuto námitku však uplatnil poprvé v kasační stížnosti, a proto je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[10] Při pohledu na tento případ NSS nemůže opomenout četnou judikaturu k irelevanci snahy o legalizaci dalšího pobytu cizince prostřednictvím institutů azylového práva (viz např. rozsudky NSS ze dne 27. 8. 2003, čj. 4 Azs 7/2003-60; ze dne 30. 6. 2004, čj. 7 Azs 138/2004-44, č. 397/2004 Sb. NSS a další). Z pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany totiž jasně plyne, že stěžovatele vedly k podání sporné žádosti zejména ekonomické důvody.

[11] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu